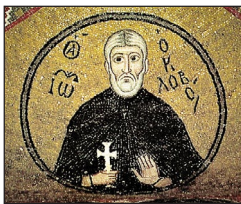

■ Ἀπὸ τὸ Ὅρθοδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἀνατολῆς

Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος Κολοβὸς † 9η Νοεμβρίου

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ἐξῆσε στὴν ἔρημο τῆς Σκήτεως στὴν Αἴγυπτο κατὰ τὸν Δ΄ αἰ. Ἄρχισε τὸν μοναχικὸ βίον ὑπὸ τὴν καθοδήγησι ἑνὸς Γέροντος, ὁ ὁποῖος καταγόταν ἀπὸ τὴν Θηβαΐδα, τοῦ Ἀββᾶ Ἀμμῶη.

● **Μία** ἡμέρα, ὁ Γέρον πῆρε ἓνα ξερὸ ξύλο καὶ τὸ φύτευσε στὴν γῆ λέγοντας: «**Νὰ** τὸ ποτίζης κάθε ἡμέρα ἓνα λαγῆνι νερό, ὥσπου νὰ καρπίσῃ». **Τὸ** νερὸ ὅμως ἦταν τόσο μακρυνά, πὸς ἔπρεπε νὰ ξεκινᾶ τὸ βράδυ καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ πρωῖ.

Ὁ Ἰωάννης ὅμως ἀνέλαβε τὸ ἔργο ἀγόγγυστα καὶ μετὰ τρία ἔτη τὸ ξύλο ἔλαβε ζωὴ καὶ ἔκανε καρπούς. Ὁ Γέρον Ἀμμῶης πῆρε τοὺς καρπούς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἔφερε στὴν Ἐκκλησία λέγοντας στοὺς Ἀδελφούς: «**Λάβετε, φάγετε** καρπούς ὑπακοῆς»¹.

● **Γιὰ** δώδεκα ἔτη ὁ Ἰωάννης δοκιμάστηκε σκληρὰ ἀπὸ τὸν Γέροντά του δίχως νὰ ἀκούσῃ ποτὲ ἓναν λόγο εὐχαριστίας. **Τὴν** ὥρα ὅμως πὸς πέθαινε, ὁ Ἀμμῶης ἀναφώνησε: «**Αὐτὸς εἶναι ἄγγελος, δὲν εἶναι ἄνθρωπος!**».

● Ὁ Ἰωάννης ἀναχώρησε τότε, γιὰ νὰ ζήσῃ μόνος του σὲ μία ὑπόγεια σπηλιά. **Ζοῦσε** ἐκεῖ γαλήνια στὴν ἡσυχία, μὲ συντροφία τὴν νηστεία καὶ τὴν ἀγρυπνία, καὶ μόνη ἐγνοία του ἦταν νὰ παραμένῃ προσδεδεμένος στὸν Θεὸ μὲ τὴν προσευχή. **Υπέμενε** θαρραλέα τὴν ἐπίθεσι τῶν πονηρῶν λογισμῶν, πὸς ἀπέκρουε μὲ πύρινη προσευχή. **Ἀπασχολοῦσε** τὸ σῶμά του πλέκοντας καλάθια, ἀλλὰ

δὲν νοιαζόταν καθόλου γιὰ τὸ κέρδος ποὺ μπορούσε νὰ ἀποκομίσει ἀπὸ αὐτά. Συχνὰ τὸ πνεῦμα του εὐρίσκετο ἐν ἐκστάσει καί, μὴν προσέχοντας πιά αὐτὸ ποὺ ἔπλεκε, τὸ καλάθι γινόταν τόσο μεγάλο ποὺ ἄγγιζε τὸν τοῖχο καὶ μόνον τότε ἢ προσοχή του ἐπέστρεφε στὸ ἐργόχειρό του.

• Καθὼς ἐνιωθε ἔκπληξι ποὺ εἶχε ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὸν πόλεμο κατὰ τῶν πονηρῶν λογισμῶν, ὁ Ἀββᾶς Ποιμὴν τοῦ ἔδωσε τὴν συμβουλή νὰ παρακαλέσει τὸν Θεὸ νὰ ἔλθῃ πάλι σὲ αὐτὸν ὁ πόλεμος, καθὼς καὶ ἡ συντριβὴ καὶ ἡ ταπείνωσις, διότι δι' αὐτῶν προκόβει ἡ ψυχὴ².

• Ὁ Ἰωάννης ἔφθασε ἔτσι σὲ ὑψηλὸ μέτρο ἀρετῆς: ἔθεσε τὴν ταπείνωσι καὶ τὸν φόβο Θεοῦ ὡς βάσι ἀκλόνητη τῆς πνευματικῆς του οἰκοδομῆς καὶ εὐφραινόταν, ὅταν τὸν περιφρονοῦσαν ἢ τὸν ὕβριζαν. Ἦταν ἀνεπίδεκτος ὀργῆς ἢ καταλαλιᾶς καὶ δὲν ἄφηνε ποτὲ τὸ πνεῦμα του νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἐβλεπε ἀνθρώπους νὰ μαλώνουν ἔφευγε τρέχοντας.

• Ἐλεγε: «Ἐγὼ θέλω νὰ λάβῃ ὁ ἄνθρωπος λίγο ἀπὸ ὅλες τὶς ἀρετές. Κάθε ἡμέρα, ἐπομένως, ὅταν σηκώνεσαι τὸ πρωῖ, κάνε τὴν ἀρχὴ γιὰ κάθε ἀρετὴ καὶ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν μέγιστη ὑπομονή, μὲ φόβο καὶ μακροθυμία, ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ, μὲ πᾶσα προθυμία ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ ταπείνωσι πολλὴ γιὰ νὰ ὑπομένης τὶς θλίψεις. **Νὰ** προσεύχεσαι πολὺ μὲ συντριβὴ καρδίας καὶ ἐγρήγορσι. **Νὰ** μὴν προσέχῃς τὰ πταίσματα τῶν ἄλλων, μὴν ὑπολογίζῃς τὸν ἑαυτό σου, ἐσὺ ποὺ εἶσαι κάτω ἀπὸ ὅλη τὴν κτίσι («μὴ ἑαυτὸν μετρῶν, ὑποκάτω πάσης φύσεως ὦν»). **Νὰ** ζῆς μέσα στὸν ἀγῶνα, ἐν ἀποταξίᾳ ὕλης καὶ ὄλων τῶν κατὰ σάρκα. **Νὰ** ἐπιμένης στὶς νυκτερινὲς ἀγρυπνίες, στὴν πείνα καὶ τὴν δίψα, στὸ ψῦχος καὶ στὴν γυμνότητα. **Κ**λείσε τὸν τάφο σου, σὰν νὰ ἦσουν ἤδη νεκρός, ὥστε νὰ σκέφτεσαι ὅτι ὁ θάνατός σου εἶναι κάθε στιγμὴ ἐγγύς»³.

Καὶ πρόσθετε: «Θεμέλιο εἶναι ὁ πλησίον ποὺ ὀφείλεις νὰ τὸν κερδίσης, καὶ ὠφελῆσαι πρώτος. Διότι σὲ αὐτὸν κρέμονται ὅλες οἱ ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ»⁴.

1. *Γεροντικόν*, Ἀλφαβητικὴ Σειρά, Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ, §α'. • Ὁ Ὅσιος Κασσιανὸς ἀναφέρει αὐτὸ τὸ ἐπίσῳδιο, ἀλλὰ τὸ ἀποδίδει στὸν Ὅσιο Ἰωάννη τὸν Λυκοπολίτη († Μνήμη: 27η Μαρτίου).

2. *Γεροντικόν*, αὐτόθι § ιγ'.

3. Αὐτόθι, § λδ'.

3. Αὐτόθι, § λθ'.

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!